

[Stærmose.]

give saa vid Udbredelse som mulig, er Beretningen fra 1943. Det ærede Medlem Hr. Nørlund omtalte Forholdene i de nye Demokratier. Der er næppe nogen officielle Dokumenter fra Krigens Tid, som kan give en bedre og klarere Forstaaelse af, hvad der foregik forud for Skabelsen af disse saakaldte nye Demokratier, end netop Det internationale Arbejdsbureaus Beretning fra 1943. I denne Beretning finder man nogle ganske forfærdende Beskrivelser af, hvad der skete i Mellem- og Østeuropa, og navnlig nogle Beretninger om, hvad der er foregaaet paa begge Sider af den Demarkationslinie, som blev fastsat mellem det nazistiske Tyskland og Sovjetunionen i Polen i Efteraaret 1939. Disse officielle Beretninger fra Det internationale Arbejdsbureau om de rystende sociale Forhold, som Krigen medførte for Befolkningerne i Europa, har det en meget stor Interesse ikke blot historisk, men ogsaa politisk for os nu at stifte Bekendtskab med, og jeg vil gerne opfordre den højtærede Minister til at gøre alt, hvad han kan, for at sikre disse Beretninger fra selve Krigsaarene den største Udbredelse.

Jeg nævnte ogsaa, at der kunde være en Grund til, at Beretningen for det første Aar efter Krigen — man kan jo daarligt kalde det et Fredsaar — har en særlig Interesse for os her i Danmark. Det er allerede nævnt af det ærede Medlem Hr. Bundvad, at der er adskillige Lande, som er i Færd med at gennemføre store sociale Reforme, og naar Det internationale Arbejdsbureaus Beretning for 1945 har en særlig Interesse for os her i Danmark, er det, fordi den giver os Mulighed for at stifte Bekendtskab med de store Hovedlinier i disse gennemgribende sociale Reforme, som man i hvert Fald har planlagt i mange af de krigsførende Lande. Jeg deler ganske det Syn, det ærede Medlem Hr. Bundvad talte ud fra, at vi har meget god Grund til fra dansk Side at følge med i, hvad der sker paa Socialpolitikens Omraade i de Lande, som det ærede Medlem omtalte, og derefter nøje afveje, om de nye Principper, der kommer til Syne, vil virke som Forbedringer overført paa vore hjemlige Ordninger. Der vil selvfølgelig være adskillige Linier, hvor man maa sige, at dette ikke vil blive Tilfældet, men det giver Det internationale Arbejdsbureaus Beretninger en særlig Interesse, at der er adskillige Omraader, hvor der er meget nyt og meget værdifuldt at lære.

Med disse almindelige Bemærkninger i Tilslutning til det foreliggende Forslag skal jeg anbefale dettes Gennemførelse.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg tror ikke, det er nødvendigt, at man gaar ind i nogen Debat om dette Forhold. Jeg kan indskrænke mig til at takke Ordførerne for den Velvilje, der er kommet til Udtryk. Lige saa naturligt, som det var, at vi tilsluttede os De Forenede Nationer, lige saa naturligt er det, at vi tilslutter os den foreliggende Akt.

Ole Bjørn Kraft: Man siger, at den, der tier, samtykker, men da jeg absolut ikke er enig med det ærede Medlem Hr. Nørlund i den Skildring, han har givet af Forhandlingerne ved UNO's Konference vedrørende den nye faglige Internationale, vil jeg, for at Tavshed ikke senere skal blive misbrugt, blot gøre et Par Bemærkninger.

De to Spørgsmaal, der forelaa paa Konferencen vedrørende den faglige Internationale, var for det første Spørgsmaalet om, under hvilke Former denne faglige Internationale skulde knyttes til det nye Arbejde i De Forenede Nationer. Der var der oprindeligt et Ønske om, at den faglige Internationale skulde optages som en Slags Medlemsstat i Organisationen, i det mindste med samme Rettigheder som Staterne havde. Dette Forslag maatte naturligvis afvises, da det vilde stride mod Pagtens Bogstav og Aand og var i Modsætning til hele Opbygningen og Karakteren af de nye forenede Nationers Organisation, og det blev da ogsaa frafaldet.

Det Spørgsmaal, som dernæst rejste sig, var Spørgsmaalet, om det skulde være den faglige Internationale, der alene skulde kunne tilknyttes De Forenede Nationer i Fremtidens Arbejde, og det var der divergerende Meninger om. Nogle mente, at man skulde finde en Form, hvorunder den faglige Internationale alene skulde deltage i Arbejdet, medens andre — og det viste sig at være Flertallet — var af den Opfattelse, at man ikke kunde indskrænke Arbejdernes Deltagelse i de Forenede Nationers Arbejde alene til den faglige Internationale, men at store Organisationer, først og fremmest den amerikanske Fagorganisation, som ikke var Medlem af den internationale Organisation, ogsaa skulde kunne tilknyttes De Forenede Nationer. Der laa i den Holdning, man da indtog, paa ingen Maade nogen Uvilje mod den faglige Internationale, ikke paa nogen Maade Afstandtagen fra eller manglende Interesse for eller Ønske om, at den faglige Internationale skulde deltage i De Forenede Nationers Arbejde med den Autoritet og Indsigt, som denne Organisation har, men